Súd:	Okresný súd Žilina
Spisová značka:	17C/74/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5119210914
Dátum vydania rozhodnutia:	07. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Anna Majeriková
ECLI:	ECLI:SK:OSZA:2020:5119210914.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudkyňou JUDr. Annou Majerikovou v spore žalobcov: 1/ X. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/XX, P., 2/ B. T., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XXX/XX, P., 3/ B. T., nar. XX.X.XXXX, J. XXX/XX, P., zastúpeným JUDr. Jánom Kanabom ml., advokátom so sídlom J. Zemana 3141/101, Trenčín, proti žalovaným 1/ RONEX WORLD s.r.o. so sídlom Osloboditeľov 309/3, Drienov, IČO 43 999 107, zastúpený Peter Farkaš, Advokátska kancelária spol. s r.o., so sídlom Puškinova 16, Prešov, IČO: 36 855 928, 2/ KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpený JUDr. Baltazárom Mucskom, advokátom so sídlom Vajnorská 55, Bratislava, o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaní 1/ a 2/ s ú p o v i n n í zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 20.000 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného žalovaného zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného.

II. Žalovaní 1/ a 2/ s ú p o v i n n í zaplatiť žalobkyni 2/ sumu 20.000 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného žalovaného zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného.

III. Žalovaní 1/ a 2/ s ú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi 3/ sumu 20.000 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného žalovaného zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného.

IV. Súd p r i z n á v a žalobcom 1/ až 3/ proti žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia 1/ až 3/ sa žalobou doručenou súdu dňa 1.10.2019 domáhali proti žalovaným 1/ a 2/ nároku na náhradu nemajetkovej ujmy každý z nich vo výške 20.000 eur za zásah do ich súkromného a rodinného života.

2. Žalobu skutkovo odôvodňovali tým, že žalobca 1/ je pozostalou manželkou a žalobcovia 2/ a 3/ sú deti C. ktorý zomrel 16.11.2018 v dôsledku dopranej nehody, keď vodič I. G. ako zamestnanec žalovaného 1/ viedol nákladné motorové vozidlo zn. C. J. D., ev. č. G (vozidlo poistené u žalovaného X/) v obci Y. Y. a svojim konaním z nedbanlivosti spôsobil smrť. V trestnom konaní bolo nesporne preukázané, že príčinou dopravnej nehody, v dôsledku ktorej došlo k usmrteniu otca a manžela žalobcov 1/ až 3/ bolo zavinené konanie zamestnanca žalovaného X/, ktoré zakladá zodpovednosť žalovaného 1/ podľa ustanovení § 420 ods. X a ods. 2. Zo zápisnice z výsluchu O. W., konateľa žalovaného 1/ vyplýva, že potvrdil, že vodič I. G. bol v čase dopravnej nehody zamestnancom žalovaného a zároveň sa vyjadril, že

vozidlo C. J. D. bolo v čase dopravnej nehody zákonne poistené v poisťovni T., t.j. u žalovaného X/. X. majú za to, že rozsah poistného krytia je v rozsahu náhrady nemajetkovej ujmy v prospech pozostalých po obetiach dopravných nehôd podľa § 11 a nasl. M. zákonníka, náhrada škody nemajetkovej ujmy v prospech pozostalých po obetiach dopravných nehôd má byť plne hradená z povinného zmluvného poistenia, t.j. v danom prípade z poistného poistenia predmetného motorového vozidla V súvislosti s posudzovaním otázky, či náhrada nemajetkovej ujmy má byť pokrytá povinným zmluvným poistením poukázal na uznesenie ÚS SR zo dňa XX.XX.XXXX, vydané vo veci W..ÚS XXX/XXXX. D. otca a manžela bola spôsobená nemajetková ujma v súkromnom a rodinnom živote. G. na súkromný a rodinný život v sebe obsahuje tiež právo na spolužitie s ďalšími osobami, predovšetkým s členmi rodiny je nepochybne súčasťou práva na ochranu osobnosti. So zosnulým otcom a manželom žalobcovia X/až 3/ tvorili plne fungujúcu rodinu s dobre vyvinutými sociálnymi a citovými väzbami a smrť otca a manžela bola nečakaná, tragická, nenávratne pretrhla medziľudské väzby a žalobcovia stratili možnosť zrealizovať a ďalej rozvíjať svoj súkromný a rodinný život spolu s otcom a manželom. D. úraz je neodčiniteľným následkom, ktorý je nesporne spôsobilý zasiahnuť do ich súkromia ako pozostalých detí a manželky. S otcom a manželom mali najbližší vzťah, pričom manželstvo žalobcu 1/ a zomrelého bolo harmonické a preto následok jeho smrteľného úrazu prežívajú skutočne veľmi intenzívne. X. 1/ a zomrelý mali harmonické XX ročné manželstvo, všetok voľný čas strávili spolu, z manželstva pochádzajú toho času už plnoleté deti, ktoré mali v čase smrti svojho otca dcéra XX rokov a syn XX rokov a obe deti žijú v spoločnej domácnosti. K. s otcom mali veľmi dobrý a priateľský vzťah, pričom po smrti otca sa všetka starostlivosť o domácnosť preniesla výlučne na žalobcu 1/ a to i po finančnej stránke, nakoľko sa všetky náklady na domácnosť uhrádzali pred smrťou spoločne i z jeho príjmu a to zo spoločného bankového účtu. C. a otec žalobcov C. T. zomrel v pomerne mladom veku XX rokov, teda vo veku, kedy bol schopný a pripravený poskytovať tak manželke ako aj svojim dvom plnoletým deťom svoju starostlivosť, pomoc, radu, či nehu a smrťou otca a manžela pri vyššie uvedenej dopravnej nehode došlo k hlbokému zásahu do ich osobnostnej cti, a teda k závažnému porušeniu ľudského práva zaručeného ústavou. K. smrťou otca stratili možnosť v budúcnosti zdieľať so svojim otcom osobné a pracovné úspechy ako aj možnosť obrátiť sa o pomoc a s dôverou na svojho otca. X. sa domáhajú primeraného zadosťučinenia v peniazoch z toho dôvodu, že morálne zadosťučinenie nie je v danom prípade celkom zjavne postačujúce a jej výšku stanovili s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy, ako aj z okolností, za ktorých došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti. G. výška náhrady nemajetkovej ujmy je trvalá a neodstrániteľná, keď právo na rodinný život je súčasťou práva na súkromie a podstatou rodinného života je oprávnenie fyzickej osoby utvárať, udržiavať a rozvíjať vzťahy medzi členmi rodiny založené na silných citových väzbách. D. otca a manžela bez pochyby každý pociťuje ako veľmi závažnú a psychicky zaťažujúcu životnú situáciu.

X. X. 2/ v podanom vyjadrení zo dňa XX.XX.XXXX (č.l. XX spisu) žiadal návrh v celom rozsahu voči nemu zamietnuť, považoval ho za nedôvodný. G. existenciu pasívnej vecnej legitimácie žalovaného 2/ v tomto konaní a má za to, že absencia pasívnej vecnej legitimácie žalovaného 2/ sa nemajetková ujma nenahrádza z povinného zmluvného poistenia v zmysle ustanovení zákona č. XXX/XXXX Z. z. G. na rozhodnutie NS SR zo dňa XX.X.XXXX, kedy NS SR v rozhodnutí sp. zn. XCdo/XXX/XXXX konštatoval „D. X C L.˘s˘ieho súdu D. republiky postupuje vec na konanie a rozhodnutie veľkému senátu občianskoprávneho kolégia NS SR. G. názoru senátu X C treba mať na zreteli, že úlohou ústavného súdu je ochrana ústavnosti a tomu je prispôsobený aj rozsah jeho právomoci.“ E. na diverzifikáciu rozhodnutí L. súdu D. republiky a absencie rozhodnutia E. senátu L. súdu D. republiky má za to, že pasívna vecná legitimácia žalovaného 2/ v tomto konaní daná nie je. V predmetnej otázke absentuje rozhodnutie E. senátu L. súdu D. republiky v zmysle ustanovenia § 48 Q., ktoré jediné môže byť smerodajné pre rozhodovanie súdov nižších stupňov. V prípade absencie tohto zjednocujúceho právneho stanoviska v otázke zásadného právneho významu neexistuje žiadne rozhodnutie, ktorým by bola definitívne vyriešená táto otázka. G., že v súlade s ustanovením § 15 X. o G. je založený priamy nárok žalobcov voči poisťovni, a teda žalovanému X/, ale sami žalobcovia poukazujú na špecifickosť predmetného prípadu a tvrdia, že nemajetková ujma je krytá povinným zmluvným poistením motorového vozidla a celý svoj nárok odôvodňujú ustanoveniami M. zákonníka. X. 2/ zdôraznil, že imanentnou súčasťou inštitútu nemajetkovej ujmy a jej náhrady je aj osoba, ktorá do práv zasiahla. J. osoby zasahujúcej do práv nemožno uvažovať ani o náhrade nemajetkovej ujmy. X. o G. upravuje len náhradu škody a zmyslom a poslaním náhrady nemajetkovej ujmy je jej nevyhnutná spätosť s osobou, ktorá zásah zakladajúci nárok na nemajetkovú ujmu spôsobila. G., že žalovanými v uvedenom prípade sú len poisťovňa a prevádzkovateľ vozidla, teda právnické osoby, ktoré nijako nezasiahli do práv žalobcov, a ak možno uvažovať o ich zodpovednosti za náhradu nemajetkovej ujmy, tak len skrz vodiča. G. ako žalovaný 2/

nemá možnosť ospravedlniť sa a ani byť prostriedkom zadosťučinenia prejednávaním veci. V. náhrada je až posledným spôsobom náhrady v prípadoch, ak nepostačuje morálne zadosťučinenie, ktorým je najmä ospravedlnenie alebo samotné prejednanie veci a odsúdenie osoby, ktorá zásah spôsobila. C. zadosťučinením je aj samotné prejednanie veci a ospravedlnenie sa toho, kto do práv zasiahol. Má za to, že pri nemajetkovej ujme je rozhodné dať možnosť tomu, kto zasiahol do práva aby prejavil ľútosť a ospravedlnil sa, čo v konečnom dôsledku môže mať dopad aj na samotnú výšku priznanej nemajetkovej ujmy. G. je potrebné skúmať osobu a najmä majetkové pomery vodiča a nie žalovaného 1/ a už vôbec nie žalovaného 2/ ako poisťovateľa. G. navrhol vykonanie dôkazu výsluchom vodiča motorového vozidla I. G. so zameraním sa aj na samotný dopad škodovej udalosti do sféry vodiča po stránke inej ako sú jeho majetkové pomery. P., že žalobcovia žalujú len poisťovňu a prevádzkovateľa vozidla, teda subjekty, ktoré nijako nezasiahli do práv žalobcov podľa názoru žalovaného 2/ zásadne popreli poslanie inštitútu náhrady nemajetkovej ujmy a ich konanie vzbudzuje podozrenie len finančnej motivácie. G. ide o náhradu nemajetkovej ujmy, túto žalovaný 2/ považuje za neprimerane vysokú. Má za to, že poslaním inštitútu nemajetkovej ujmy, resp. náhrady nie je nahrádzať materiálne veci (ako napr. byt, auto a po prípade pokrytie nákladov adopcie a výchovy dieťaťa zvereného do starostlivosti), jej základným účelom je kompenzácia zásahu do osobnostnej sféry. Je nepochybné, že došlo k zásahu do osobnostných práv žalobcov, najmä práva na rodinný život. Tu je však na úvahe súdu, či a v akej výške popri morálnom uspokojení patrí náhrada v peniazoch so zdôraznením, že nie je možné zamieňať náhradu nemajetkovej ujmy za kompenzáciu nákladov na pokrytie majetkových potrieb, resp. pokrytie nasledujúcich aktivít a nákladov žalobcov.

X. Žalovaný 1/ v podanom vyjadrení zo dňa XX.XX.XXXX (čl. XX spisu) žiadal, aby žaloba vo vzťahu k žalovanému 1/ bola zamietnutá. A., že nespornými sa javia skutočnosti a to skutkovo a právne tak, ako boli zistené a ustálené v právoplatne skončenom trestnom konaní trestným rozkazom M. súdu X. sp. zn. XXT/XX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX. V konaní rozporuje pasívnu vecnú legitimáciu žalovaného X/, čo odôvodňuje aktuálnou rozhodovacou praxou, kedy škodou pre účely zákona č. XXX/XXXX Z. z. o G. zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obete dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V spore o náhradu takejto ujmy je poisťovňa pasívne legitimovaná. L. žalobca si pred podaním žaloby nedostatočne ustálil okruh strán sporu, nakoľko prevádzkovateľom motorového vozidla nie je žalovaný X/, ale iný právny subjekt O. W. - O., miesto podnikania X. XX, K., IČO XX XXX XXX s ktorým bolo zároveň dojednané G. motorového vozidla C. J. D., ev. č. G

X. Žalobcovia 1/ až 3/ prostredníctvom právneho zástupcu vo svojom podaním zo dňa XX.XX.XXXX (č.l. XX spisu) naďalej zotrvávajú na podanej žalobe. L. s obranou žalovaného X/, ktorý namieta svoju pasívnu vecnú legitimáciu a to z dôvodov, že z trestného konania, ktoré bolo rozhodnuté trestným rozkazom M. súdu X. z XX.XX.XXXX, sp. zn. XXT/XX/XXXX jednoznačne vyplýva, že dňa XX.XX.XXXX utrpel C. T. smrteľný úraz, keď I. G., ako zamestnanec žalovaného 1/ viedol nákladné motorové vozidlo zn. C. - J. D., EČV G a dopravnú nehodu spôsobil vodič v pracovnom čase a použitím služobného motorového vozidla ako zamestnanec žalovaného 1/ a za toto konanie bol zamestnanec žalovaného 1/ uznaný vinným a odsúdeným uvedeným trestným rozkazom. E. C. J. D. bolo v čase dopravnej nehody zákonne poistené v poisťovni T. t.j. u žalovaného X/. M. žalovaných je ustálený jednoznačne správne, t.j. žalovaný 1/ ako zamestnávateľ vodiča, ktorý spáchal vyššie popísaný skutok počas výkonu práce pre žalovaného 1/ a žalovaný 2/ ako poisťovňa, v ktorej bolo vozidlo C. J. D. povinne zákonne poistené. E. vozidla bol v čase dopravnej nehody zamestnanom žalovaného 1/ a k nehode došlo počas jazdy vykonávanej v rámci plnenia jeho pracovných povinností. G. zásahu do osobnostných práv žalobcov je preto žalovaný 1/ ako zamestnávateľ vodiča a v prípade neoprávneného zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby, ktorý bol vyvolaný zvláštnou povahou prevádzky dopravných prostriedkov je osobou zodpovednou za zásah do osobnostných práv fyzickej osoby prevádzkovateľ motorového vozidla, ktorý zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou tohto vozidla v zmysle § 427 a nasl. M. zákonníka s tým, že pasívna vecná legitimácia prevádzkovateľa motorového vozidla vyplýva z analogického použitia § 427 a nasl. M. zákonníka (rozsudok NS SR z XX.X.XXXX sp. zn. XCdo/XXX/XXXX publikované v X. stanovísk NS a súdov SR č. X/XXXX, ktorý vyslovil že pokiaľ bol neoprávnený zásah do osobnostných práv fyzickej osoby spôsobený niekým, kto bol použitý právnickou osobou na realizáciu činnosti tejto právnickej osoby, považuje sa takýto zásah za zásah spôsobený priamo právnickou osobou). P. nesúhlasili s obranou žalovaného X/, ktorý namieta svoju pasívnu vecnú legitimáciu v danej veci a má za to, že právo umožňuje žalobcom požadovať náhradu nemajetkovej ujmy priamo z G. a pasívna vecná legitimácia žalovaného 2/

vyplýva z aplikácie ustanovenia § X5 ods. 1 zákona o G.. Z poistenia zodpovednosti má poistený právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa § 4 ods. X citovaného zákona. X. do osobnostných práv žalobcov v dôsledku ktorého utrela ujmu bol spôsobený prevádzkou motorového vozidla na ktoré sa vzťahovalo G. zodpovednosti za škodu u žalovaného X/, a preto im svedčí právo, aby poisťovateľ nahradil uplatňovaný nárok. X. výšku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy považujú za primeranú, majú za to, že je nespochybniteľné, že žiadna priznaná suma im nenahradí otca a manžela a môže zmierniť následky vzniknutej nemajetkovej ujmy. D. otca a manžela budú pociťovať po celý život, kedy smrť otca a manžela bola nečakaná, tragická, ktorá do ich života zasiahla a nenávratne pretrhla doterajšie väzby, čím stratili možnosť realizovať a ďalej rozvíjať svoj rodinný život vo vzťahu k nebohému, ktorý bol zdravý, pracujúci, mal XX rokov a bol veľkou oporou pre svoju rodinu. D. otca a manžela pri vyššie uvedenej dopravnej nehode došlo k hlbokému zásahu do ich osobnej cti a teda k závažnému porušeniu ľudského práva, a okolnosti za akých zomrel otec a manžel sú pre nich hlboko traumatizujúce a následok jeho smrteľného úrazu prežívajú veľmi intenzívne.

X. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi produkovanými stranami sporu a dospel k nasledovným skutkovým zisteniam.

X. Žalobcovia prostredníctvom právneho zástupcu zotrvali na skutkovej a právnej argumentácii v zmysle svojich písomných vyjadrení. Na doplnenie uviedli, že žalobca 1/ manželka veľmi emočne situáciu zle prežíva, keď s manželom žila XX rokov, boli na seba viazaní, trávili všetok čas spolu a rodinu finančne zabezpečoval manžel. Po smrti manžela sa im zmenil život, nakoľko veľmi zle stratu manžela prežívala sama, musela si zobrať domov aj svokru, ktorá teraz býva spolu s nimi, nakoľko aj ona veľmi zle prežívala smrť syna. H. sa jej opisuje strata manžela. P. skutočnosť postihla aj deti, ktoré sú už dospelé, chceli sa osamostatniť, avšak zostali pri nej. E. veci zariaďoval a vybavoval manžel a teraz to zostalo na nej. L. pracuje avšak nemôže si jednoducho dovoliť nepracovať. G. jej deti a jej otec. G. s vodičom nesledovala, mali iné starosti. X. 2/ a 3/ ako deti vo svojich vyjadreniach udávali, že stratu otca znášajú zle. G. si začali uvedomovať, že im veľmi chýba. E. sa ku mame, nakoľko bola na tom veľmi psychicky zle, brala lieky na upokojenie. X. 2/ dcéra sa musela vzdať práce v zahraničí, kde teraz chodí len príležitostne, keďže uvažovala o tom, že sa osamostatní a že si vytvorí domácnosť v zahraničí, avšak po smrti otca nie je to reálne. J. s mamou a bratom a pomáhajú mame sa zo smrti otca dostať. X. 3/ tiež udával, že mal záujem v budúcnosti sa od rodičov osamostatniť. S otcom mali veľmi dobrý vzťah, chodili na výlety, avšak teraz mama zostala sama. Či žije plnohodnotný život, na to odpoveď nevedel, lebo nevie, ako by to bolo, keby žil otec. Je zamestnaný, avšak mal záujem ísť pracovať do J., mal svoje ambície, no táto situácia je pre neho už skončená, zostal bývať s mamou. P. proces s vodičom nesledovali, nakoľko vtedy sa ako rodina museli dať dohromady a starať sa o domácnosť. E. uplatňovanej náhrady ponechali na právnom zástupcovi.

8. G. zástupca žalovaného 1/ v priebehu konania zotrval na prostriedkoch procesnej obrany, ktoré produkoval v rámci svojich písomných vyjadrení, výšku náhrady považuje za neprimerane vysokú a naďalej namietal svoju pasívnu vecnú legitimáciu. V rámci záverečného zhrnutia žiadal, pokiaľ voči ním nebude žaloba zamietnutá, aby súd pristúpil k určeniu záväzku v nižšej výške a to oveľa v nižšej výške ako bola kvalifikovaná zo strany žalobcov. V žalobe boli len konštatované rodinnoprávne vzťahy bez nejakých ďalších súvislostí, ktoré by odôvodňovali výšku uplatneného nároku, tieto boli len paušálne bez toho, aby nejakým spôsobom reálne vyjadrili potrebu. X. vyslovil úprimne ľútosť nad celou situáciou.

X. Žalovaný 2/ prostredníctvom právneho zástupcu žiadal žalobu zamietnuť, zotrval na svojich doterajších písomných vyjadreniach. V závere uviedol, že uplatnený nárok považuje za neprimerane vysoký, samotná konštrukciu žaloby evokuje finančnú motiváciu uplatneného nároku, keďže osoba, ktorá priamo zasiahla do práv žalobcov, a ktorá je zodpovedná za smrť otca a manžela žalovaná v tomto konaní nie je. P. osoba je podstatná pre toto konanie, najmä v kontexte jej majetkových pomerov, skutočnosti, ako ona prežíva zásah do práva na ochranu osobnosti. G. ide o vyjadrenia samotných žalobcov, tieto smerovali skôr k tomu, že nemajetkovú ujmu by si mala uplatňovať širšia rodina s ktorou strávili čas, žalobcovia ani nevedeli akú výšku si uplatňujú, nemali vedomosť o samotnom navýšení a odsúdenie vodiča považujú za dostatočné. Je pravdou, že konečná suma závisí od úvahy súdu, ale nie takto, že zažalujú si koľko chcem a súd mi určí, ale je povinnosťou pri uplatnení osobnostného práva toto osobnostné právo zdôvodniť, vyhodnotiť, zvážiť intenzitu vzťahov a primerane k tomu si uplatňovať aj výšku a túto výšku vedieť aj deklarovať. E. na uvedené skutočnosti a neunesenie dôkazného bremena žiada zamietnutie žaloby.

XX. Trestným rozkazom M. súdu X. sp. zn. XXT/XX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX obvinený I. G. bol uznaný vinný, že dňa XX.XX.XXXX v čase o XX:XX hod. viedol rýchlosťou XX km/h nákladné motorové vozidlo zn. C. - J. D., ev. č. G v obci Y. Y., po ceste XXX/XXXX v smere od hlavnej cesty X/XX do centra obce, v ktorom úseku bola dočasnou dopravnou značkou povolená maximálna rýchlosť jazdy XX km/h, pričom na križovatke cesty XXX/XXXX s miestnou komunikáciou, v dôsledku nevenovania sa plne vedeniu vozidla a situácii v cestnej premávke narazil pravou prednou časťou vozidla do C. T., pracovníka spoločnosti Q. L., ktorý v danom úseku vykonával prácu na ceste, pričom pri dopravnej nehode C. T. utrpel mnohopočetné zranenia na celom tele, ktorým v dôsledku hemoragicko-traumatického šoku na mieste podľahol, čím svojím konaním I. G. porušil ustanovenia § 4 ods. X písm. c), písm. e) a § 16 ods. X X. č. X/XXXX Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a teda inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchateľovho postavenia a uloženej mu podľa zákona (§ 138 písm. h) Tr. zák.), čím spáchal prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. X písm. a) Tr. zák., za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere X (dva) roky a podmienečne odložený so skúšobnou dobou vo výmere X (päť) rokov. M. bol uložený trest zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá vo výmere X (päť) rokov. G. § 288 ods. X Tr. por. poškodenú X. T., odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný súdny proces. O. nadobudlo právoplatnosť dňa X.X.XXXX (č.l. XX spisu).

XX. X. 1/ bol manželom a žalobcovia 2/ a 3/ deti C. T., ktorý pri vyššie uvedenej nehode utrpel zranenia, na následky ktorých na mieste nehody zomrel. L. sporné, že motorové vozidlo dňa XX.XX.XXXX riadil vodič I. G. ako zamestnanec žalovaného 1/ a dopravnú nehodu spôsobil pri výkone jeho práce ako vodiča pre žalovaného X/. E. žalovaného 1/ porušil dopravné predpisy, v dôsledku čoho došlo k dopravnej nehode, pri ktorej zahynul manžel a otec žalobcov. P. skutočnosti neboli sporné.

XX. Súd vzal za preukázané, že prevádzkovateľ motorového vozidla značky C. J. D., ev. č. G (vlastník a držiteľ osvedčenia) O. W. - O., W. XX XXX XXX mal uzavreté poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou predmetného motorového vozidla poistnou zmluvou č. XXXXXXXXXX u žalovaného 2/ (č.l. XX spisu). P. skutočnosti neboli sporné.

XX. G. § 11 M. zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

XX. Občiansky zákonník v ustanovení § 11 priznáva každej fyzickej osobe právo na ochranu proti zásahom do osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. D. práva na ochranu osobnosti je i právo na súkromie a rodinný život, ktoré v sebe zahrňuje tiež právo fyzickej osoby na spolužitie s ďalšími osobami, predovšetkým s členmi rodiny. X. nedefinuje pojem zásah, ani nepodáva výpočet konkrétnych foriem zásahov, ktorými môžu byť dotknuté jej osobnostné práva. Je ním však bezpochyby tak aktívne konanie, ako aj pasívne správanie, ktoré má v zákone uvedené znaky. P. znakmi sú predovšetkým neoprávnenosť zásahu a jeho objektívna spôsobilosť negatívne dopadnúť na chránené osobné práva fyzickej osoby.
XX. Podľa § X3 ods. 1 M. zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

XX. Podľa § 1X ods. X a 3 M. zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. X najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. E. náhrady podľa ods. X určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

XX. Podľa § 4X0 ods. 2 M. zákonníka, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorí ich na túto činnosť použili. P. osoby sami za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov nie je tým dotknutá.

XX. Podľa § 4X7 ods. 2 M. zákonníka, rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

XX. Súd v konaní postupoval v zmysle § 191CSP, podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo. O. bolo vydané v súlade s ustanovením § 2X5 ods. 1 Q., podľa ktorého súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.
XX. X. 1/ až 3/ si uplatnili nárok na náhradu nemajetkovej ujmy - na peňažné plnenie v zmysle § 11 a nasl. M. zákonníka, a to vo výške po XX.XXX eur pre každého z nich za zásah do ich osobnostných práv, súkromného a rodinného života, ku ktorému došlo v dôsledku dopravnej nehody dňa XX.XX.XXXX, na následky ktorej manžel a otec zomrel. X. 1/ a 2/ žiadali žalobu zamietnuť, vzniesli námietku nedostatku pasívnej vecnej legitimácie a to žalovaný 1/ z dôvodu, že prevádzkovateľom motorového vozidla je iný právny subjekt a žalovaný 2/ z dôvodu, že náhrada nemajetkovej ujmy nespadá pod rozsah poistenia upravený v § 4 zák. XXX/XXXX o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.
XX. Pokiaľ ide o otázku pasívnej vecnej legitimácie žalovaného 1/ (zamestnávateľa vodiča) k tomu súd uvádza, že na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že vodič I. G. dňa XX.XX.XXXX pri prevádzke motorového vozidla zn. C. J. D. ev. č. G zavinil dopravnú nehodu na následky ktorej manžel a otec žalobcov 1/ až 3/ zomrel. P. rozkazom OS X. XXT/XX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX bol vodič uznaný vinným zo skutku uvedeného vo výroku tohto trestného rozkazu, teda inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchateľovho postavenia, čím spáchal prečin usmrtenia, za čo bol odsúdený. G. konanie vodiča teda naplnilo znak skutkovej podstaty prečinu usmrtenia, teda jeho trestnoprávnej zodpovednosti. A. trestným rozkazom ohľadom spáchania prečinu usmrtenia je súd viazaný v zmysle ustanovenia § 193 veta tretia Q. (rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti) t.j. súd je viazaný takým rozhodnutím vydaným v trestnom konaní, ktoré konštatuje, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal t.j. odsudzujúcim rozsudkom.

XX. E. právneho vzťahu, obsahom ktorého je na jednej strane právo domáhať sa ochrany podľa § 11 M. zákonník a na druhej strane povinnosť znášať sankcie uložené súdom, je podmienený tým, že ide o zásah neoprávnený a tiež objektívne spôsobilý privodiť ujmu na osobnosti. Z., ktorý je v rámci tohto právneho vzťahu nositeľom uvedeného oprávnenia (subjektom ochrany) je fyzická osoba, do osobnostných práv ktorej bolo zasiahnuté. Z., ktorý je nositeľom povinnosti upustiť od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti alebo odstrániť následky zásahov alebo poskytnúť primerané zadosťučinenie, je fyzická alebo právnická osoba, ktorá sa dopustila určitého konania neoprávnene zasahujúceho do chránených osobnostných práv (je pôvodcom, resp. subjektom zásahu).

XX. G. úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je nielen zistenie, že žalobca je fyzickou osobou, ktorej osobnostné práva boli porušené alebo ohrozené, ale rovnako tiež zistenie, že žalovaný sa dopustil toho konania, ktoré žalobca v konaní skutkovo vymedzoval a považoval za zásah do jeho chránených osobnostných práv. M. zisťovania sú súčasťou skúmania, kto je v tom ktorom konaní vecne legitimovaný. E. legitimáciou sa rozumie stav, vyplývajúci z hmotného práva, v rámci ktorého je jeden z účastníkov nositeľom oprávnenia (je aktívne legitimovaný) a druhý účastník je nositeľom právnej povinnosti (je pasívne legitimovaný).

XX. Podľa § 853 M. zákonníka, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

XX. G. riešení otázky kto nesie zodpovednosť za tento zásah, resp. kto je pasívne vecne legitimovaný súd vzal na zreteľ, že z hľadiska obsahu a účelu sú zodpovednostným vzťahom vzniknutým v dôsledku zásahu do osobnostných práv najbližšie zodpovednostné vzťahy, na ktoré dopadajú ustanovenia § 4X0 a nasledujúcich M. zákonníka.

XX. V zmysle § 420 ods. 2 M. zákonníka platí, že škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. P. osoby sami za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov nie je tým dotknutá. S. použitie ustanovenia § 4X0 ods. 2 vo vzťahu k ustanoveniu § 11 a nasl. M. zákonníka prichádza do úvahy pri určení zodpovednej osoby za nemajetkovú ujmu. S. (§ 853 M. zákonníka v spojení s § 420 ods. X), pokiaľ bol neoprávnený zásah do osobnostných práv fyzickej

osoby spôsobený niekým, kto bol použitý právnickou osobou na realizáciu činnosti tejto právnickej osoby, považuje sa takýto zásah za zásah spôsobený priamo právnickou osobou (pozri rozhodnutie NS SR XCdo XXX/XXXX z XX. septembra XXXX). D. k tomu poznamenáva, že rovnako aj Z. súd D. republiky v uznesení z XX. augusta XXXX sp. zn. I. ÚS XXX/XX uviedol, že „podľa všeobecných ustanovení občianskeho hmotného práva je otázka zodpovednosti za škodu (vrátane zodpovednosti za nemajetkovú ujmu) konštituovaná tak, že za škodu, resp. za ujmu zodpovedá ten, kto ju spôsobil, pričom v prípade škody, resp. ujmy spôsobenej právnickou osobou ide o činnosť tých fyzických osôb, ktoré právnická osoba na túto činnosť použila (§ 420, ako aj § 11 a nasl. M. zákonníka)“.
XX. V prejednávanej veci nebola sporná skutočnosť, že vodič motorového vozidla I. G. bol zamestnanec žalovaného 1/ a v rámci plnenia jeho pracovných povinností počas jazdy došlo k dopravnej nehode. X. konaním spôsobil dopravnú nehodu, porušil dopravné predpisy a s týmto jeho zavineným zásahom zomrel manžel žalobcu 1/ a otec žalobcov 2/ a 3/ a došlo k zásahu do osobnostných práv rodiny nebohého v najzávažnejšej intenzite, s nenapraviteľným následkom. X. 1/ až 3/ sa voči žalovanému 1/ oprávnene domáhajú ochrany osobnosti v zmysle § 11 a nasl. M. zákonníka. G. zásahu do osobnostných práv žalobcov 1/ až 3/ je žalovaný 1/ ako zamestnávateľ vodiča (ten, kto bol použitý právnickou osobou na realizáciu činnosti tejto právnickej osoby) a preto sa považuje takýto zásah za zásah spôsobený priamo právnickou osobou. E. z vyššie uvedeného argumentácia žalovaného 1/ o nedostatku jeho pasívnej vecnej legitimácie nie je dôvodná a súd konštatuje, že žalovaný 1/ (ako zamestnávateľ vodiča) je pasívne vecne legitimovaným subjektom v tomto konaní.
XX. V konaní nebolo sporné, že motorové vozidlo zn. C. J. D., ev. č.: PO XXXEJ, ktoré viedol vodič (zamestnanec žalovaného X/) a prevádzkou ktorého došlo k dopravnej nehode bolo povinne zmluvne poistené v zmysle zákona č. XXX/XXXX u žalovaného X/. V zmysle ustanovenia § 4 ods. X zákona č. XXX/XXXX Z. z., poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. X. č. XXX/XXXX Z. z. v ustanovení § 15 od X.X.XXXX zaviedol všeobecný priamy nárok poškodeného na náhradu škody proti poisťovateľovi zodpovednej osoby, preto v prípade škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla si poškodený môže vybrať, či nárok na náhradu škody uplatní voči škodcovi (poistenému) alebo voči poisťovateľovi, alebo voči obidvom súčasne. O. poistenia zodpovednosti zákonného poistenia motorového vozidla titulom zodpovednosti prevádzkovateľa za spôsobenú škodu vychádza a viaže sa k právnemu vzťahu založeného medzi poistníkom a poistiteľom, jedná sa o právny vzťah medzi prevádzkovateľom motorového vozidla a poisťovňou z titulu poistenia zodpovednosti prevádzkovateľa motorového vozidla za spôsobenú škodu. G. vzťah medzi žalobcami a žalovaným 2/ je založený osobitným zákonom č. XXX/XXXX Z. z., v ktorom žalobcovia ako poškodení uplatňujú voči žalovanému 2/ ako poisťovateľovi nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Vo vzťahu k poisťovni ide o špecifické právo poškodeného na výplatu plnenia za poisteného škodcu a to vo výške (v tom rozsahu) v akom za škodu zodpovedá poistený škodca. G. (prevádzkovateľ motorového vozidla) nesie zodpovednosť za zásah analogicky v zmysle ustanovenia § 427 M. zákonníka. V danom prípade ide o zodpovednosť za zásah do osobnostných práv žalobcov, ku ktorému došlo v súvislosti s dopravnou nehodou (prevádzkou dopravného prostriedku) vedúcou k usmrteniu ich blízkej osoby. P. ako v prípade škody (majetkovej ujmy) spôsobenou touto osobitnou prevádzkou, zodpovedá prevádzkovateľ vozidla, treba analogicky vyvodiť jeho zodpovednosť aj v prípade spôsobenia nemajetkovej ujmy na osobnostných právach.

XX. Z hľadiska posúdenia toho, či nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je nárokom, ktorý je krytý povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, a tak z hľadiska posúdenia pasívnej vecnej legitimácie žalovaného 2/ v tomto konaní (keďže žalovaný 2/ namietal nedostatok pasívnej vecnej legitimácie) súd pri svojom rozhodnutí vychádzal v zbierke stanovísk L. súdu a rozhodnutí súdov SR č. X/XXXX uverejneného rozhodnutia L. súdu SR z XX.X.XXXX sp. zn. XMCdo/X/XXXX pod č. XX s právnou vetou: „E. pre účely zákona č. XXX/XXXX Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V spore o náhradu takejto ujmy je poisťovňa pasívne legitimovaná“. L. na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je nárokom krytým povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, keď v zmysle ust. § 4 ods. X písm. a) zák. č. XXX/XXXX Z. z. je za škodu na zdraví potrebné považovať aj nemajetkovú ujmu. Vo vzťahu k ustáleniu vecnej legitimácie pasívnej žalovaného 2/ súd poukazuje i na uznesenie L. súdu SR XCdo/XXX/XXXX zo XX.X.XXXX, že veľký senát L. súdu SR v rozhodnutí R XX/XXXX definitívne vyriešil otázku ustálenia vecnej legitimácie žalovaného 2/ v konaní

o náhradu nemajetkovej ujmy v súvislosti so vznikom poistnej udalosti. D. z vyššie uvedených dôvodov konštatuje, že žalovaný 2/ (poisťovňa) je pasívne vecne legitimovaným subjektom v tomto konaní.

XX. Rozhodovacia prax L. súdu SR ustálila, že súčasťou práva na ochranu súkromia chráneného ustanovením § 11 M. zákonníka je aj rodinný život, spočívajúci v udržiavaní a rozvíjaní vzájomných citových, morálnych a sociálnych väzieb medzi najbližšími osobami a konanie, ktoré spôsobilo násilné pretrhnutie týchto väzieb stratou člena rodiny. Je konaním nesúcim znaky neoprávneného zásahu do chránených osobnostných práv pozostalých členov rodiny.

XX. V prípade zásahu do práva na ochranu osobnosti má fyzická osoba v zmysle citovaného ustanovenia § X3 ods. 1 M. zákonníka právo domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. V danom prípade zásahu do práva na súkromie žalobcov 1/ až 3/ možno s istotou konštatovať, že neoprávnený zásah do čiastkového práva žalobcov na ochranu jeho osobnosti je zásahom, ktorý je nereparovateľný, teda ktorého následky už nemožno akýmkoľvek spôsobom odstrániť. L. je totižto možné navrátiť život C. T. ako osobe, ktorej smrťou došlo k nezvratnému narušeniu rodinného života žalobcov a teda k nezvratnému pretrhnutiu všetkých ich väzieb s manželom a otcom. G. v úvahu nepripadá použitie v citovanom ustanovení § X3 ods. 1 uvedených prostriedkov ochrany proti neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti, a to možnosti žalobcov domáhať sa aby sa upustilo od neoprávneného zásahu do práva na ochranu ich osobnosti a aby sa odstránili následky tohto zásahu. V danom prípade tak žalobcovia disponovali zásadne jediným prostriedkom ochrany práva na ochranu osobnosti, a to právom na poskytnutie primeraného zadosťučinenia (satisfakcie). P. prostriedok právnej ochrany aj žalobcovia v prejednávanej veci využili a uplatňovali si nárok na priznanie primeraného zadosťučinenia v peniazoch.

XX. Súčasťou súkromného života je nepochybne aj rodinný život, ktorý zahrňuje vzťahy medzi blízkymi príbuznými a rešpektovanie súkromného, a teda aj rodinného života musí zahrňovať aj právo na vytvárane a rozvíjanie vzťahov s ďalšími ľudskými bytosťami, aby tak bolo možné mimo iného tiež rozvíjať a naplňovať vlastnú osobnosť. X. smrť blízkej osoby preto môže vzhľadom k vzájomným, úzkym a pevným sociálnym, morálnym, citovým a kultúrnym väzbám predstavovať natoľko vážnu nemateriálnu ujmu pre rozvoj osobnosti pozostalého, že môže byť kvalifikovaná ako ujma, ktorá znižuje jeho dôstojnosť či vážnosť v spoločnosti. Z tohto pohľadu M. zákonníka dáva podmienky na uplatnenie finančnej satisfakcie za ujmu spočívajúcu v zásahu do osobnostných práv v dôsledku smrti blízkej osoby. X. smrť, teda smrť fyzickej osoby v dôsledku zavineného protiprávneho konania vo všeobecnosti predstavuje následok, ktorý nie je možné odstrániť a nie je možné ho ani napraviť, a tak znamená pre pozostalých nereparovateľnú citovú ujmu a zásah do ich života, do ich práva na ochranu osobnosti.

XX. Predpokladom pre prisúdenie primeraného zadosťučinenia v peňažnej forme je nedostatočnosť morálneho zadosťučinenia a vznik nemajetkovej ujmy. S. už súd konštatoval v predchádzajúcich odsekoch odôvodnenia tohto rozsudku, žalobcovia v danom prípade v príčinnej súvislosti so zásahom do jeho práva na súkromie utrpeli, a to v príčinnej súvislosti s usmrtením manžela a otca, nemajetkovú ujmu. V danom prípade sa súčasne javila súdu možnosť priznania primeraného zadosťučinenia len v morálnej, nepeňažnej forme, ako zjavne nedostatočná, a to najmä vo vzťahu k nenahraditeľnosti straty jednej z najbližších osôb žalobcov, pričom ujmu týmto vzniknutú nemožno plne nahradiť ani peňažnou satisfakciou, ktorú za daných okolností možno vnímať len ako prostriedok slúžiaci k zmierneniu závažného dosahu protiprávneho konania žalovaného 1/ a X/, keďže finančný ekvivalent za ľudský život nie je možné určiť.

XX. D. tak vzhľadom k vyššie uvedenému dospel k záveru, že uplatnený nárok žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy v peňažnej forme je čo do základu daný a zaoberal sa tak v ďalšom posúdením otázky primeranosti výšky peňažného zadosťučinenia.

XX. Vychádzajúc z ustanovenia § 1X ods. 3 M. zákonníka pre určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch súdom neustanovuje zákon žiadne medze. G. právna úprava neustanovuje rozsah (výšku) peňažného zadosťučinenia. E. náhrady nemajetkovej ujmy určuje súd, pričom výška peňažného zadosťučinenia musí byť primeraná, avšak je predmetom voľnej úvahy súdu. G. určenie tejto výšky náhrady nemajetkovej ujmy však § 1X ods. 3 M. zákonníka zakotvuje taxatívne dve kritériá, a to závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy (čím závažnejšie je čo do svojej intenzity i svojho trvania, tým

vyššia by mala byť aj čiastka peňažného zadosťučinenia) a ďalej, veľmi široko chápané okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo.

XX. Pokiaľ ide o určenie výšky tohto odškodnenia (nemajetkovej ujmy) súd sa pri jej určení spravoval úvahou, či je vôbec v peniazoch oceniteľný ľudský život. W. slovami, či je objektívne možné vôbec stanoviť akékoľvek kritériá na peňažné vyčíslenie straty blízkej osoby. D. dospel k záveru, že stanoviť všeobecne aplikovateľné kritériá na určenie výšky peňažnej náhrady v prípade smrti blízkej osoby ako následku protiprávneho konania škodcu nie je objektívne možné, pretože ľudský život nie je obchodovateľný tovar a jeho hodnota je v podstate v peniazoch nevyčísliteľná, možno iba zmierniť ťažkú citovú ujmu a neoprávnený zásah do práva na ochranu poškodeného a pozostalých blízkych osôb formou právnych prostriedkov upravených v M. zákonníku. Je nutné vcítiť sa do prežívania pozostalých blízkych osôb, akú ujmu a traumu predstavuje pre nich smrť osoby blízkej, ktorú osobu stratili v dôsledku protiprávneho zavineného konania inej osoby.

XX. Je možné bez najmenších pochybností konštatovať, že zavineným konaním tretej osoby došlo k zásahu do osobnostných práv rodiny nebohého v najzávažnejšej intenzite, s nenapraviteľným následkom a žalobcovia utrpeli nemajetkovú ujmu prejavujúcu sa v ich pocitoch šoku, smútku zo straty blízkej osoby a takisto aj spoločenstva (vzťahu) s jednou z okruhu ich najbližších osôb, manžela a otca. X. spôsobom bolo zasiahnuté do práva žalobcov na ich súkromný a rodinný život. L., tragickým úmrtím najbližšieho príbuzného (manžela a otca), došlo k závažnému zásahu do ich osobnostných práv, pričom následok zásahu je nereparovateľný. D. najbližšieho vždy predstavuje mimoriadne šokujúce osamotenie bez pomoci najbližšieho člena rodiny, na ktorého sa viazala silná dôvera, istota pomoci v akejkoľvek životnej situácii a o to viac, že žalobcovia spoločne so zomrelým príbuzným tvorili fungujúcu rodinu, ktorá predstavovala pre nich všetkých pevné rodinné zázemie. P. narušením doterajších rodinných vzťahov, úmrtím manžela a otca, stratili žalobcovia možnosť realizovať emocionálne a citové väzby k osobe, ktorá v ich dovtedajšom živote bola oporou a navždy stratili možnosť ďalšieho vzťahu s ňou. V dôsledku straty najbližšieho člena rodiny táto už nebude spĺňať tie svoje funkcie (napr. ekonomickú, výchovnú) ktoré plnila v období pred zásahom. V dôsledku dopravnej nehody stratili výhľad do budúcnosti, výhľad na pomoc od manžela a otca, ktorý je v živote rodiny nepostrádateľný a s jeho stratou sa budú vysporiadavať celý svoj život. Je všeobecne známou skutočnosťou, že každá tragédia v živote človeka negatívnym spôsobom ovplyvňuje jeho zdravotný stav, najmä psychické zdravie. Y. a trvanie emočného prežívania takýchto udalostí podľa názoru súdu nie je možné ďalej ani po skutkovej stránke ďalej rozoberať do individuálnych rovín pre ich výsostne osobný charakter.

XX. Pri hodnotení okolností, za ktorých došlo k neoprávnenému zásahu súd na strane žalovaného 1/ prihliadal ako na významnú skutočnosť, že v danom prípade išlo na strane jeho zamestnanca - vodiča o nedbanlivostné (neúmyselné) konanie. D. preto popri posudzovaní okolnosti neoprávneného zásahu prihliadal na okolnosti na obidvoch procesných stranách, ako aj na tú skutočnosť, že náhrada nemajetkovej ujmy slúži len na zmiernenie následkov vzniknutej ujmy tak, aby bol dosiahnutý účel tohto kompenzačného konania a žalobca 1/ až 3/ nebol považovaný naďalej ako obeť porušenia K. o ľudských právach (čl. X ods. 1) ako i B. základných práv a slobôd (Z. zákon č. XX/XXXX Zb. čl. XX ods. X ako i porušenia čl. XX ods. X Z. SR)

XX. Súd vychádzajúc z vyššie uvedených všeobecných zásad určovania výšky relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy, ako aj vyššie konštatovaných individuálnych okolností prejednávanej veci prihliadnuc na rozhodovaciu prax súdov v otázke určovania tejto výšky, považoval za primerané priznať žalobcom 1/ až 3/ relutárnu náhradu nemajetkovej ujmy vo výške XX tisíc eur každému z nich.

XX. Pokiaľ ide o výšku nemajetkovej ujmy, ktorú súd priznal žalobcom, túto súd považoval za absolútne primeranú, nakoľko podľa názoru sa jedná o sumu, ktorá môže aspoň čiastočne zmierniť ich nenapraviteľnú citovú ujmu spočívajúcu v strate manžela a otca. V danom prípade k absolútnej deštrukcii rodinného života žalobcov zjavne došlo. D. je toho názoru, že sanovať stratu blízkeho človeka - manžela, otca finančným odškodnením, resp. poskytnutím náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je ťažko dobre možné vzhľadom na to, že ľudský život je nenahraditeľný a neoceniteľný. D. sa prirodzene zaoberal aj porovnaním, aké odškodňovanie v obdobných prípadoch poskytovali iné súdy SR a na základe týchto skutočností dospel k presvedčeniu, že primeranou náhradou straty a vzniknutej nemajetkovej ujmy je suma XX.XXX eur. Je to suma, ktorú v podobných prípadoch priznávajú súdy SR a to vo výške nemajetkovej ujmy od XX.XXX do XX.XXX eur (viď rozsudok M. súdu J. X zo dňa XX.X.XXXX sp. zn.

XXC/XXX/XXXX, rozsudok L. súdu SR sp. zn. XCdo/XXX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX, rozsudok L. súdu SR sp. zn. XCdo/XX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX).

XX. D. obranu žalovaných v tom smere, že žalobcovia 1/ až 3/ nepreukázali a nezdôvodnili výšku požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy nepovažoval za dôvodnú. X. smrť fyzickej osoby v dôsledku zavineného protiprávneho konania vo všeobecnosti znamená pre pozostalých nereparovateľnú citovú ujmu a zásah do ich života a existenciu ujmy, ktorú udávali súd nemal dôvod spochybňovať. P. ujma vyplynula z vykonaného dokazovania a to predovšetkým z ich emočného vnímania straty najbližšieho a narušeniu existujúcich sociálnych a citových vzťahov v rámci súkromného a rodinného života žalobcov. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak protiprávne konanie a vznik škody sú v logickom slede. G. vzniku škody môže byť len také konanie, bez ktorého by škodný následok nevznikol, teda nebyť protiprávneho konania, škodlivý následok by nenastal. D. nemal pochybnosti o existencii príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a porušením právnej povinnosti, keď k zásahu do osobnostných práv žalobcov došlo v dôsledku dopravnej nehody a nebyť tejto udalosti, škodlivý následok by u žalobcov 1/ až 3/ nenastal.

XX. Súd nevykonal dôkaz výsluchu samotného vodiča, keď napriek argumentácii žalovanej strany súd dospel k presvedčeniu, že zamestnávateľ obvineného vodiča (žalovaný X/), ako aj prevádzkovateľ motorového vozidla sú objektívne zodpovední, a teda sú správne žalovaní a zodpovedajú za zásah, ktorým sa nenapraviteľným spôsobom zasiahlo do rodinného života žalobcom a tým aj do ich osobnostného práva na nerušený súkromný rodinný život. D. dospel k presvedčeniu, že samotné trestné stíhanie vodiča žalovaného a ani prípadné ospravedlnenie žalovaných v priebehu občianskoprávneho konania nie je dostatočnou satisfakciou, ktorá by mohla reparovať následky tohto zásahu v súkromnom živote žalobcov. V danom prípade bol vodič zamestnancom žalovaného 1/ dopravnú nehodu spôsobil v rámci činnosti, ktorou plnil svoje pracovné povinnosti, a teda zamestnávateľ žalovaný 1/ nesie zodpovednosť za zásah do osobnostných práv žalobcu. Za tento zásah by vodič vozidla (bezprostredne konajúca fyzická osoba) zodpovedal žalobcom iba za predpokladu, že by nekonal v rámci plnenia svojich pracovných povinností, pričom v danej veci predpoklady jeho zodpovednosti neboli dané. G. súd považoval výsluch vodiča za nadbytočný a z vykonaného dokazovania mal pre svoje rozhodnutie vo veci dostatok iných dôkazov. V danom prípade zodpovednosť za zásah do osobnostných práv žalobcov treba posudzovať i v zmysle § 4X7 ods. 2 M. zákonníka, teda ako zodpovednosť prevádzateľa (prevádzkovateľa) nákladného motorového vozidla zn. C. J. D. ev. č. G ktorého prevádzkou bola spôsobená dopravná nehoda a poisteného u žalovaného 2/ a plnenia, ktoré si žalobcovi uplatňovali priamo voči poisťovni. W. o zodpovednosť objektívnu, teda na vznik tejto zodpovednosti sa nevyžaduje zavinené konanie.

XX. Žalobcovia podanou žalobou sa domáhali, aby súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/ na zaplatenie žalovanej sumy spoločne a nerozdielne, teda domáhali sa plnenia ako solidárnych dlžníkov. V danom prípade však u žalovaných 1/ a 2/ nejde o solidaritu, keďže nároky žalobcov voči žalovanému 1/ a voči žalovanému 2/ nemožno stotožňovať. L. žalobcov totiž proti každému zo žalovaných vyplýva z iného právneho titulu, u žalovaného 1/ z jeho zodpovednosti podľa ustanovenia § 4X0 ods. 2 M. zákonníka ako zodpovednosť zamestnávateľa vodiča - zamestnanca, ktorého právnická osoba na túto činnosť použila a žalovaného 2/ z jeho povinnosti poskytnúť plnenie podľa osobitného právneho predpisu (§ X5 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení v spojení s ustanovením § 427 a nasl. M. zákonníka). V danom prípade tak nejde o neoprávnený zásah, ktorý by spôsobili spoločne obaja žalovaní, je však zrejmé, že žalobcovia nemôžu byť uspokojení so svojím nárokom od oboch povinných subjektov, a preto je možné zaviazať žalovaných na plnenie iba tak, že plnením jedného z nich zaniká v rozsahu tohto plnenia aj povinnosť druhého z nich poskytnúť žalobcom rovnaké plnenie.

XX. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. X Q. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutím, ktorým sa konanie končí v spojení s ustanovením § 255 ods. X Q., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

XX. Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania s poukazom na plný úspech žalobcov 1/ až 3/ vo veci tak, že žalobcom priznal proti žalovaným 1/ a X/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu XXX %.

XX. Podľa § 262 ods. 2 Q. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde v Žiline.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).
Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).